

Auktoritet

Välkomna i Guds och Jesu Kristi namn. Jag kommer med välsignelser, mina käraste vänner.
Välsignad är denna stund.

Jag välkomnar varmt några nya vänner och jag vill säga till dem att denna väg kommer att ge många lösningar för var och en av dem – lösningar som de medvetet och omedvetet kan ha sökt under en lång tid.

De flesta människor även med en viss andlig kunskap, vet generellt vad det här livet handlar om, vad orsaken är till den här ofta smärtsamma tillvaron på jorden. Ni vet alla att livet ska betraktas som en skola. Man går från den ena inkarnationen till den andra som man går från den ena klassen till nästa och får sitt betyg eller blir kvar ett tag där man är och lär sig, utvecklas, renas. Detta är förklaringen till allt liv på jorden. Men att veta detta räcker inte i sig för att lösa era enskilda problem, mina kära vänner. Du måste komma dithän att du förstår din egen enskilda tillvaro, där du förstår ursprunget till svårigheterna, sorgerna, längtan, livets bristande uppfyllelser. Och detta kan du ta reda på om du lär dig att förstå dig själv.

Detta är inte så lätt eller så svårt som det kan tyckas. När jag säger "att förstå dig själv", menar jag inte de yttre gärningarna, besluten och reaktionerna. Dessa kan ofta förklaras och rationaliseras och man tror därför att man känner sig själv. Men finns det någon människa som inte tvingas till reaktioner och beslut av sina egna tvångsmässiga och omedvetna tendenser?

Denna särskilda väg som jag leder er på, mina kära vänner, kommer steg för steg att få er att förstå hur och var era yttre problem hänger samman med era inre konflikter, där ni reagerar känslomässigt på ett sätt som drar till er vissa händelser lika oundvikligt som en magnet drar till sig järn. Dessa krafter kan verkligen bara förstås när du avtäcker dina känslor och tar reda på deras djupare innebörd. Och med denna kunskap finner du den specifika orsaken och syftet med ditt liv, din egen enskilda tillvaro. När detta upptäckts, har en individ nått en viktig fas i hela sitt kretslopp av inkarnationer. Att denna kunskap kan tas fram är ett resultat av viktiga ansträngningar, som i sin tur är ett tecken på att en själ har nått en betydande milstolpe på den uppåtgående vägen. Vid den punkten passerar man gränsen mellan omedvetande och medvetande

med en högre grad av medvetenhet. Den sanna förståelsen av ens nuvarande tillvaro markerar verkligen en avgörande språngbräda i en själs återresa till Gud.

Ämnet som är valt för i kväll är frågan om auktoritet och vad detta begrepp innebär för människor. Detta är en mycket viktigare fråga än vad ni inser nu, mina kära vänner.

Auktoritet utgör den första konflikten för ett växande barn när det når en viss grad av medvetande. Äldre, föräldrar eller föräldrasubstitut och senare lärare, representerar en auktoritet för barnet. Denna auktoritet förnekar barnet uppfyllelsen av många önskemål. Auktoriteten tycks därför vara fientlig. Oavsett hur mycket kärlek, värme och tillgivenhet ett barn ges, oavsett hur nödvändigt förbudet ibland är, representerar den livets första hinder. Barnets inställning till auktoriteten överförs till vuxenlivet. De ofta omedvetna reaktionerna på en auktoritet indikerar om detta hinder har blivit en språngbräda mot mognad eller inte. Om den vuxna personen kan anpassa sig till en auktoritet på ett moget och fritt sätt, har en ytterligare milstolpe nåtts i själens övergripande utveckling. Om reaktionen på en auktoritet å andra sidan förblir barnslig på grund av att omedvetna tvångsmässiga inställningar råder, då återstår det för denna milstolpe att nås senare. Så länge denna punkt i utvecklingen inte har nåtts, skulle den ofullkomliga själen reagera negativt mot en auktoritet även om auktoriteten faktiskt förvaltades på ett fullkomligt sätt. Men eftersom människor är ofullkomliga, förvaltas auktoriteten ofta på ett mycket ofullkomligt sätt.

Det upprättas på så sätt en barriär mellan barnet och auktoriteten, den vuxne. Den är värre om det saknas kärlek eller om den inte ges på det sätt som barnet behöver den. Men även om kärleken finns där, är konflikten fortfarande närvarande. Barnet längtar å ena sidan efter förälderns kärlek, det sätter sig å andra sidan emot och gör uppror mot att begränsas av en auktoritet. Barnet upplever auktoriteten som en fientlig kraft, en fiende som låser in det bakom fängelsegaller där det känner sig frustrerat. Det finns ofta en otålig längtan i barnet: att bli vuxen så att vad som det felaktigt tror utgör begränsande murar upphör att finnas. Men när barnet växer upp, förändras bara auktoriteten: I stället för föräldrar och lärare, representeras nu auktoriteten av samhället, regeringen, rättsvärdande myndigheter, arbetsgivare eller andra mäktiga personer som han eller hon kan vara beroende av.

Omedvetet överförs de gamla känslorna från barndomen och auktoriteten begränsar dig nu som vuxen. Samma konflikter uppstår igen på olika sätt: Som barn slets du mellan begäret att vara älskad och accepterad och det var därför omöjligt att göra uppror mot en auktoritet – eller du trodde så. Som vuxen lider du fortfarande av samma grundläggande konflikt: att å ena sidan öppet göra uppror mot begränsningarna och å andra sidan vara rädd för stigmat av att vara utesluten, föraktad, att inte tillhöra.

Den här konflikten kan endast lösas om de omedvetna känslorna i detta avseende identifieras och översätts till klara och koncisa tankar och ord. Det tar tid, men det är genomförbart. De vanliga lösningarna som det omedvetna utarbetar är ofta felaktiga. Jag kommer att hjälpa er och ge några riktmärken för hur ni kan känna igen ert eget särskilda sätt att reagera på en auktoritet.

I stort sett reagerar ni på en auktoritet på ett av två sätt – alla människor gör det. Det finns två grundläggande kategorier med många underavdelningar – och ofta blandar sig de två grupperna med varandra och finns representerade hos en och samma människa. Vid en tidpunkt kan den ena reaktionen överväga, vid en annan kan den motsatta ytterligheten, eller en variation av den, överväga. Det är då viktigt att ta reda på när den ena reaktionen är starkare och när den andra är det, och varför. Du kan och bör spåra tillbaka allt detta till barndomskänslor och reaktioner som du hade på din tidiga omgivning. Först då kan du upptäcka den mönsterlika senare upprepningen av ditt tidiga beteende och dina tidiga reaktioner, och endast i det ljuset kommer du att kunna förstå dina nuvarande reaktioner.

Låt oss för tillfället undersöka dessa två grundläggande kategorier separat. Det blir enklare på det sättet, men jag ber er att inse att det bara är i sällsynta fall som man hittar en så stark övervikt av den ena tendensen hos en person. Det finns alltid en blandning.

Låt oss först titta på dem som gör uppror mot och revolterar i det yttre mot en auktoritet. De upplever auktoriteten som en fiende på grund av att många begär som var varken dåliga eller på något sätt skadliga – i barndomen liksom senare – förbjöds av någon auktoritet. De vet, eller tror, att det inte är något fel med vad de vill ha. Ändå hindrar auktoriteten dem och de känner ofta att auktoriteten inte bara är orättvis, utan skadlig, inskränkt och negativ i största allmänhet.

Om personen nu råkar ha en extrovert utåtriktad natur, kombinerad med ett visst mod, tar upproret en form där han eller hon öppet strider och gör motstånd. Detta kan ske från dess mildaste form av personliga och privata förhållningssätt som sträcker sig över hela skalan upp till ett öppet samhällsuppror genom att ansluta sig till minoritetspartier, anarkistiska grupper eller att begå brott. Den starkaste formen av den här inställningen återfinns hos den som begår samhällsfientliga handlingar. Den mildaste formen behöver inte ens vara märkbar för andra. Samma upproriska känslor finns likväl även där på subtila sätt i det undermedvetna. I personens liv ger dessa upphov till lika märkbara yttre resultat som de öppet upproriska reaktionerna.

I den andra kategorin finns de som vid en tidpunkt vände om och omedvetet tänkte: ”Om jag blir ett med auktoriteten, hur mycket jag än kan ogilla den auktoriteten, är jag trygg.” Tron på denna skenbara trygghet leder den extrema typen i denna kategori till att bli en sträng lagupprätthållare – inte nödvändigtvis alltid öppet, utan kanske på mer subtila sätt. Lagupprätthållarna blir, för att

skydda sin egen ställning och dölja sitt eget uppror – som djupt inombords liknar lagbrytarnas uppror – extrema motståndare till lagbrytaren. Ju räddare de är för sina egna tendenser att i det dolda göra uppror mot lagar och auktoriteter, desto mer finner de det nödvändigt att bli mycket stränga mot lagbrytaren, hos vilken de ser en del av sig själva som de inte vill blotta. Att blotta sina sanna känslor var precis det som verkade så riskabelt och farligt att de bestämde sig för att gå samman med ”fiendeläget”. Rädslan för att själva bli blottade gör sådana människor dubbelt ”goda”. Tolka nu inte ordet ”god” i dess verkliga bemärkelse. Sätt citattecken runt det. Jag menar dock inte att en sådan lagupprätthållare inte också kan vara en riktigt god person – precis verkligen lika god som en med en tendens att dölja ett uppror. Båda reagerar omoget och okunnigt. Lagupprätthållarens inre motivationer som här beskrivs grundar sig i svaghet och rädsla. Och en handling eller en inställning som kommer från svaghet och rädsla kan aldrig ge positiva resultat. Det faktum att den här inställningen anammades omedvetet och i okunnighet, ändrar inte resultaten. För att uppnå ett positivt resultat, måste ett fritt, starkt och självständigt val göras.

En persons omedvetna påverkar, som jag ofta säger, en annan persons omedvetna oändligt mycket starkare än en medvetet uppfattad inställning, handling eller motiv. Om du drivs in i vissa inställningar av dina oidentifierade rädslor, kommer effekten på andra människor med andra ord att vara oändligt mycket starkare än när du utför samma handling, har samma motiv och inställningar, men har insikt om dina egna inre tendenser och strömmar. Lagupprätthållaren som är motiverad av de felaktiga skyddande åtgärderna som han eller hon har valt, har på så sätt en särskilt dålig effekt på lagbrytaren. Den senare känner sig helt annorlunda och mycket mindre upprorisk när han möter en lagupprätthållare som styrs av sunda, medvetna och mogna motivationer som grundar sig i styrka, inte svaghet. Jag ber er, mina vänner, ta inte orden ”lagupprätthållare” och ”lagbrytare” endast i den grova och yttre bemärkelsen, med era sociala lagar i åtanke. Tänk på dem även i psykologisk bemärkelse, den bemärkelse i vilken jag talar.

Ju fler dolda krafter och reaktioner som finns i lagupprätthållarens inställning – även om han eller hon medvetet kan vara i god tro – desto mer negativ blir effekten på lagbrytaren. Den sanna lagen, den gudomliga lagen, skiljer sig från den svaga och ofta dubbelt intoleranta inställningen hos lagupprätthållaren som har valt den positionen av rädsla och för att bli fri från nackdelarna som det egna upproret kan ha orsakat dem.

Det finns många nyanser och variationer hos båda dessa motsatta typer. Den lagbrytande tendensen måste kombineras med en ström av mod. I annat fall, om vissa andra karaktärsdrag och yttre omständigheter kombineras, dämpas deras uppror till ett avmattat trots. När det gäller lagupprätthållarna, som saknar modet att ge utlopp för sina sanna känslor, skiljer sig deras övervägande kvaliteter och brister. Det kan exempelvis finnas en kombination av ett starkt tycke

för ordning och organisation och en önskan om fred snarare än om att slåss, tillsammans med många andra tendenser, som då kommer att avgöra en persons slutliga inställning i detta avseende.

Jag hoppas att ingen av er kommer att missförstå mig och dra slutsatsen att den lagbrytande hållningen är den önskvärda, bara för att den andra felaktiga ytterligheten också är ofullkomlig. Sådana missförstånd sker så ofta i er värld och blir ansvariga för många felaktiga synsätt, filosofier och läror. När mänskligheten upptäcker att en viss inställning eller en uppfattning är felaktig, svänger den över till den motsatta ytterligheten som är lika felaktig.

Dessa två motsatta ytterligheter sätter igång en ond cirkel: Ju större upproret är från lagbrytarens sida, desto strängare och mer intolerant blir lagupprätthållaren för att skydda sig från sin egen rädsla och sitt eget uppror. Som ett resultat måste upproret och motståndet hos lagbrytaren bli allt starkare. Lagbrytaren är omedveten om det faktum att det egna motståndet inte längre är riktat mot lagen som sådan, eller mot en auktoritet i dess goda och sanna bemärkelse, utan i själva verket mot den falska tonen hos den lika omedvetna lagupprätthållaren.

Detta är ett mycket svårt ämne eftersom det till sin natur är så väldigt subtilt. Var och en av er kan rätt så enkelt ta reda på vilken av de två grundläggande kategorierna som du övervägande tillhör, i vilken aspekt av ditt liv som den ena eller den andra tendensen kan uttrycka sig starkare. Om du undersöker ditt liv och dina inre reaktioner i detta avseende, kommer det inte att vara svårt att ta reda på vilken. När du väl kan ge dig själv svaret, kan du gå ett steg längre och tänka på lösningen. Överväg också vilken effekt din inställning har haft på ditt liv, dina konflikter såväl som på din omgivning, även vissa av dina nära och kära.

Om du märker att du är mer av den typ som revolterar och gör uppror mot auktoriteter, bör du meditera för att erhålla den riktiga uppfattningen. Sträva efter att bli medveten om skillnaden mellan en verklig auktoritet i den gudomliga bemärkelsen och den ofullkomliga mänskliga auktoriteten som du ofta har stött på i ditt liv – eftersom mänskligheten *är* ofullkomlig. Beakta att du omedvetet uppfattar att en auktoritet endast innebär en av det felaktiga slaget. När du väl kan särskilja och känna igen de två slagen – även om du kanske sällan eller aldrig har stött på det sanna slaget – kommer ditt motstånd mot en auktoritet automatiskt att minska. Och efter en sådan insikt, kommer du inte att ha hälften så mycket emot förekomsten av den förvrängda och svaga brodern till den sanna auktoriteten och lagen som utgör ditt skydd lika mycket som någon annans. Du kommer inte längre att känna att en auktoritet som sådan är en fientlig kraft.

Vetskapen om allt detta hjälper dig att forma den riktiga uppfattningen inom dig – och detta gör det möjligt för dig att förnimma fel slags auktoritet utan att ha något emot den, för nu förstår du motivationerna och kan sympatisera. Du inser att strömmar liknande dina egna huserar hos

”fienden” – de manifesteras bara annorlunda. Den här processen innebär att höja ditt medvetande. Du kommer då också att inse nödvändigheten av lag och ordning och därför av en auktoritet vars uppgift är att upprätthålla dem. Det faktum att den ideala principens uttryck inte kan förekomma på jorden förvirrar dig inte längre. Den ideala, kloka, goda och förstående auktoriteten förblir ett mål att uppnå. Du förstår att även auktoritetens ofullständiga form, så som den manifesteras på jorden, är nödvändig. Kort sagt, ditt uppror minskar i den utsträckning du vinner insikt och förståelse, i den utsträckning du förstår varför du har reagerat så negativt på vissa subtila uttryck för en auktoritet av det felaktiga slaget i det förflutna.

Du kommer vidare att bli alltmer medveten om den gudomliga auktoritetens innebörd, som även manifesteras hos vissa människor som har nått en viss utveckling i detta avseende. Du lär dig då att inte reagera automatiskt mot någon eller något bara för att du kanske känner att det representerar en auktoritet. Om du inte fokuserar din uppmärksamhet på hela det här problemet, skulle du inte vara förmögen att känna och uppleva skillnaden även om en auktoritet av det riktiga slaget skulle råka komma i din väg, eftersom din intuition är dämpad av en blind och stel reaktion och uppror. Men när du tänker över det på detta sätt, kanske du kan upptäcka att du några gånger i ditt liv kanske har mött någon som är mycket god och mycket vis och mycket vänlig, utan att vara fullkomlig på alla sätt, och som därför är en auktoritet – inte nödvändigtvis inom ett visst ämne, detta är inte alls vad jag menar – utan en person med auktoritet, som sådan. Om du retrospektivt observerar utstrålningen som kommer från en sådan person, kommer du att förnimma att den personens inställning var annorlunda än inställningen hos lagupprätthållaren som är motiverad av svaghet och rädsla.

Den onda cirkeln kan, när den ständigt fortsätter hos en person som inte utvecklas andligt, som jag tidigare nämnde, leda till kriminella handlingar – och dessa måste naturligtvis stoppas. Hur många brottslingar begår inte brott inte för brottets skull eller för ”fördelarna” som brottet kan medföra. Den djupa, underliggande roten är snarare motståndet mot det antingen verkliga eller inbillade ”hyckleriet” hos lagupprätthållaren. När människor befinner så långt inne i den här onda cirkeln, kan de inte längre uppfatta en auktoritet av det sanna och riktiga slaget, även om de skulle stöta på den. De kommer att reagera blint utan inre urskillning, eftersom de inte har någon uppfattning om att det finns en skillnad. Det är därför som det är så viktigt att erhålla den riktiga uppfattningen genom att tänka igenom detta.

När du väl inser fullt ut att det *finns* auktoriteter av två slag – det självrättfärdiga slaget och det högre slaget som är *med* dig – kan du frigöra dig från generaliseringen att man automatiskt måste reagera emot all slags auktoritet. Den här sunda tankeprocessen stärker bland annat din förmåga att urskilja på ett mycket subtilt sätt – inte intellektuellt, utan intuitivt.

När det gäller den andra kategorin, om du märker att du tenderar att vara mer på lagupprätthållarens sida, är mitt råd detta, mina vänner: Tänk tillbaka på din barndom och hitta perioderna när du revolterade. När du söker i detta syfte, kommer du förr eller senare att upptäcka och i själva verket minnas – kanske bara som en diffus känsla, men likväl minnas – precis när du bestämde dig för att vända om och bli ett med vad som för dig såg ut att vara den starkare kraften, auktoriteten som du uppfattade den. Sanna, goda motiv inryms säkert också i dessa inre beslut, men även svaga motiv. Och det är din uppgift att finna även de senare och bli medveten om dem. När du kommer dithän, har du gjort stora framsteg på vägen mot att förstå dig själv, på vägen mot att bli dig själv.

Sedan, när du söker vidare, kommer du också att förstå reaktionen som andra har gentemot dig. Det självrättfärdiga allvaret som ibland kommer över dig – helt omedvetet och dolt – gentemot en bror eller syster som strikt tillhör det andra slaget, kommer att minska. Din reaktion kommer att förändras i den mån du inser de svaga och rädda motiven för din egen lagupprätthållande tendens. Du gör därmed en handling som grundar sig i styrka av en handling som grundar sig i svaghet. Du stannar givetvis kvar på lagens sida, som du borde – den yttre såväl som den inre lagen – men med en annan inställning, med en annan ton, med ett annat motiv. Detta är det viktiga.

Du kommer att inse att du just för att du står på auktoritetens sida, på lagens sida, är du dubbelt ansvarig i din skyldighet att inte avvisa sidan som går emot lagen, utan i stället att dra personen ut ur sitt slags misstag med din förståelse. Du kan bara göra det om du först förstår dig själv och genom att sympatisera med lagbrytaren – vilket *inte* betyder att du är för upproret och handlingarna som följer av upproret.

Varför tror ni att människan Jesus drog på sig så mycket censur? Den mänskliga auktoriteten censurerade honom för att han umgicks med de ringa, med vanliga brottslingar och prostituerade. Och alla dessa ringa människor kände den här förstående kvaliteten hos honom. Mot Jesus gjorde de inte uppror, för de kände inte bara hans sanna godhet, utan också hans förståelse av orsakerna till att de var vad de var. De kände att han inte dömde, de kände att han gick *med* dem, trots det faktum att han naturligtvis var emot deras handlingar och felaktiga förhållningssätt. Han kunde till och med skratta med dem och också skratta åt auktoriteten av det felaktiga och pompösa slaget som är så stolt över sin lag och dess ordalydelse. Han utgör den slags auktoritet som ni bör sträva efter, mina vänner. Gå med den andra personen som revolterar på vissa subtila sätt du som kanske endast förnimmer – samtidigt som även du, subtilt och omedvetet, reagerade på fel sätt. Detta förnam diffust även den andra. Förstå hans inställning genom att förstå din egen, skratta med honom, bygg en gemensam grund med honom. Gör dig inte till en domare, även om du kanske gör det helt omedvetet. Den här balansen är mycket, mycket subtil, mina vänner, och den behöver hittas och lösas i din innersta själ.

Detta betyder inte på något sätt att lagbrytaren bör gå ostraffad. Det är inte poängen. När han blir farlig för andras trygghet, behöver han lära sig en läxa. Men om detta sker, beror det delvis på att fel slags auktoritet har fått råda för länge och har drivit lagbrytaren djupare in i okunnighet och mörker i stället för att lyfta honom ut ur det. Ni förstår, mina kära vänner, allt elände på denna jord, de verkliga problemen som kriminalitet, krig, orättvisor av alla slag, sjukdom och andra allvarliga problem, är resultatet av långvariga brister. När vi andas tillfrågas om vad som är lösningen för den ena eller andra situationen – vare sig det är generellt eller personligt – kan svaret inte ges så enkelt. För en hel kedjereaktion behöver följas upp, och ofta på ett obehagligt sätt, tills man kommer till problemets rötter. Alla svåra problem beror på en viss rasande, ond cirkel som behöver utkristalliseras och förstås för att finna dessa rötter. Den slutliga och sista länken i hela kedjereaktionen – den som manifesteras utåt, medan de tidigare länkarna är dolda för synen – måste avhjälpas, tveklöst. Men den behandlingen kommer alltid att vara en smärtsam behandling, särskilt om den inre roten inte söks samtidigt som den yttre åtgärden tillämpas av nödvändighet. Krig, exempelvis, är således onekligen tragiskt, men det är i vissa fall en sista utväg som till och med är nödvändig på grund av att mänskligheten har försummat att leta efter de inre rötterna till problemen.

Så är det också med allting annat. Vanliga brottslingar behöver hindras från att fortsätta sina gärningar genom lagvårdande myndigheter som, av nödvändighet, är ofullkomliga i sig. Lösningen måste återigen hittas tidigare så att detta slutliga och drastiska resultat av kedjereaktionen kan undvikas. I alla dessa onda cirkel är alla delaktiga, inte bara lagbrytaren, inte bara den som synbarligen gör fel. För att bygga en värld där onda cirkel förhindras eller bryts innan de kommer till sitt sista och olyckliga yttre uttryck, kan ni tillhandahålla hörnstenar genom att undersöka era egna reaktioner och er egen förståelse av på vilket sätt ni med era egna omedvetna känslomässiga reaktioner har bidragit till eller bidrar till att sätta en rullande lavin i rörelse. På så sätt kan ni och många andra hjälpa till att förhindra hela kedjereaktionen.

Vad jag har sagt till er här är av större betydelse och vikt än vad ni kanske direkt inser. Jag vet att det inte bara är extremt svårt att pressa in dessa mycket subtila begrepp i det mänskliga språket, utan också att det kommer att krävas en hel del möda och sökande från er sida för att börja förstå den inre och djupare innebörden och se den större betydelsen av hela denna fråga.

Finns det några frågor i samband med detta ämne?

FRÅGA: Är inte den enda personen som är en verklig auktoritet, i sin slutliga analys, den som Gud talar till?

SVAR: Naturligtvis! Det säger sig självt. Gud är den enda auktoriteten. Men detta är inte poängen i det här föredraget. Ingen av er är så långt utvecklad att Gud kan manifesteras genom er vid alla tidpunkter. Det händer emellanåt hos er alla, men bara där ni är ohindrade och följsamma. Annars kan Guds röst inte tränga igenom labyrinten. Det finns alltför många lager av ofullkomlighet, rädsla, osäkerhet, egenvilja för att Gud ska manifesteras i alla händelser. I kvällens föredrag behandlade jag dessutom inte frågan om att acceptera Guds auktoritet kontra en mänsklig auktoritet. Frågan handlar om att ta reda på din inställning till en auktoritet som sådan. Era barndomsreaktioner färgar fortfarande era nuvarande reaktioner utan att ni är medvetna om det, oavsett hur mycket ni kan sträva efter att ta reda på Guds vilja. Den kan till och med ha färgat er inställning till Gud utan att ni alls är medvetna om det. Detta budskap behandlade inte frågan om att be om andra människors råd eller mening. Detta är också ett ämne och det relaterar indirekt till problemet som jag har behandlat i kväll. Men detta utgör endast en detalj av den grundläggande frågan och inställningen. Det första steget är att beakta en persons inställning till begreppet mänsklig auktoritet som sådan, oavsett i vilken form den kan visa sig. Förstår du vad jag menar? [Ja]

FRÅGA: Kan jag fråga, är det nödvändigtvis så med alla att en av de två tendenserna överväger?

SVAR: Nej. Jag sa att det i vissa fall kan finnas en jämlik blandning, mer eller mindre. I de flesta fall dominerar den ena lite mer. I vissa fall överväger den ena verkligen. Men i många fall finns det en blandning. I dessa fall blir det mycket användbart och intressant att ta reda på när, vid vilka tillfällen, i vilka händelser och situationer eller med vilka slags människor den ena tendensen överväger och när den andra gör det. Detta kommer också att ge ledtrådar som är ytterst viktiga för ert inre utforskande. Det kommer att finnas beteendemönster att identifiera.

FRÅGA: Finns det ett speciellt sätt att gå till väga för att rätta till eller balansera ytterligheten?

SVAR: Jo, jag gav redan några indikationer på det. Det första steget är att ta reda på vilken typ en individ är och, om båda, vid vilka tillfällen den ena fasetten överväger och varför. Det tar en viss tid att lära sig att observera och få insikt om sina dagliga reaktioner, liksom att gå tillbaka till sin barndom, men när den träningen är upprättad kan nästa steg tas, vilket är att klargöra sina tankar. Det är alltid samma förfarande: Du börjar med att få insikt om varje händelse där du reagerar känslomässigt på ett felaktigt sätt. Alla bildslutsatser, exempelvis, utgör sådana erkännanden. I din dagliga observation av dig själv, inse att du inte kan förändra en känslomässig reaktion enbart genom att nyligen ha erkänt dess felaktiga grund. Känslor kan inte styras på det sättet. Jag har ofta sagt det. Men du kan förändra dem genom att ständigt observera, genom att jämföra de felaktiga reaktionerna med den riktiga uppfattningen som behöver formas mentalt, genom att meditera över det på det sätt jag lärde er i det här föredraget. Du kan utöka din meditation och be i dina egna

ord, där du ber Gud att hjälpa dig att bli medveten om den riktiga uppfattningen, även om det bara är intellektuellt i början. Om du sedan jämför dina felaktiga reaktioner med den riktiga uppfattningen, utan att lura dig att ”du redan har integrerat den riktiga uppfattningen på känslans nivå” – och ser hur dina känslor fortfarande avviker från den riktiga uppfattningen, då kommer den här processen gradvis att förändra dina känslor. På detta sätt rättas långsamt de felaktiga känslorna till. Du leder dem från den felaktiga kanalen till den rätta kanalen genom denna utvecklings- och reningsprocess. [Tack.]

FRÅGA: Är inte egenviljan den huvudsakliga dolda strömmen när det gäller lagbrytaren och rädsla när det gäller laguppehållaren?

SVAR: Ja, det stämmer verkligen. Dessa skulle vara de övervägande faktorerna i vardera fall. Och högmod spelar också en roll i båda fallen, det används bara på olika sätt.

Jag kommer nu att dra mig tillbaka till min värld igen, men jag lämnar er, mina kära vänner, med en mycket stark välsignelse, med ett himmelskt ljus som skiner på var och en av er. Förtvivla inte när ni är ledsna och modfällda, det finns ingen anledning. För livet är evigt och ni bygger er eviga boning i detta liv, på denna väg som ni så modigt tar. I detta hus kommer ni att kunna leva i evig lycka, utan någon vända, utan någon sorg, utan någon separation, någonsin! Så gå i frid, mina kära vänner, var välsignade i kropp, själ och ande. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21